

Ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τῶν Σκανδιναυῶν. Εἶνε γνωστὸν ὅτι πολὺ πρὸ τοῦ Κολόμβου ἡ Ἀμερικὴ εἶχεν ἀνακαλυφθῆ ὑπὸ βορείων λαῶν τῆς Ἑυρώπης. Ἡδὴ δὲ μανθάνομεν ὅτι ὁ Κολόμβος, ὅτε ἐπεχείρησε τὸ ταξιδεῖόν του πρὸς ἀνακάλυψιν νέου κόσμου, εἶχεν ἀκριβῆ γνώσιν τῆς ὑπὸ τῶν Νορβηγῶν γενομένης ἐκείνης πρώτης ἀνακαλύψεως. Τὴν ἀποδείξιν τούτου, ὡς καὶ περιγραφὴν τῶν πλῶν τῶν Σκανδιναυῶν ἀνακαλυπτῶν, παρέχει ἡμῖν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, Rasmus B. Anderson, ἐν τῇ ἱστορικῇ αὐτοῦ πραγματείᾳ, τῇ ἐπιγραφομένῃ «Ἡ πρώτη ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς».

Αἱ ἀρχαῖαι ἐγγραφὴν παραδόσεις τῶν βορείων χωρῶν μαρτυροῦσιν ὅτι ἡ ἀκτὴ τῆς Βορείου Ἀμερικῆς ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Νορβηγῶν περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου αἰῶνος. Ἡ Ἰσλανδία καὶ ἡ Γροινλανδία εἶναι οἱ σταθμοὶ τοῦ μεγάλου πρὸς Δυσμῆς πλοίου, ὃν ἐπεχείρησαν οἱ τολμηροὶ ἐκεῖνοι θαλάσσοποροι. Αἱ πολιτικαὶ περιστάσεις τῆς Νορβηγίας προὐκάλεσαν κατὰ τὸν ἑννατον αἰῶνα μεγάλην μετανάστευσιν, ἥτις ἔσχε σπουδαιότητα συνεπείας. Τὰ στίφη τῶν χωρικῶν, οἵτινες μετηνάστευον ἕνεκα τῶν τυραννικῶν τρόπων τοῦ βασιλεῶς τῆς Νορβηγίας Ἀράλδου, ἐγκαθίσταντο ἐν τοῖς διαφόροις νήσοις τῆς βορείου θαλάσσης, οἱ πλείστοι δὲ μετέβησαν εἰς τὴν Ἰσλανδίαν, ἥτις ὀλίγα ἔτη πρότερον (τῷ 860) εἶχεν ἀνακαλυφθῆ. Μετ' οὐ πολὺ ἡ Ἰσλανδία ἠρίθμει 50,000 κατοίκους. Ἐκ τῆς Ἰσλανδίας ἀνεκαλύφθη ἡ Γροινλανδία τῷ 984 ὑπὸ τοῦ Erik τοῦ Ἐρυθροῦ, ὅστις ἕνεκα φόβου διωκόμενος εἶχε καταφύγη εἰς τὴν Ἰσλανδίαν καὶ μὴ εὐρῶν οὐδ' ἐνταῦθα ἡσυχίαν ἐξέπλευσεν πρὸς ἀνακάλυψιν νέας χώρας. Μετὰ δύο ἔτη ἐπιστρέψας παρέλαβε μετ' αὐτοῦ πολλοὺς Ἰσλανδοὺς καὶ ἐσχημάτισεν ἐν τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακαλυφθείσῃ χώρᾳ ἀποικίαν, ἥτις ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας διετήρει ἐπικοινωνίαν μετὰ τῆς μητροπόλεως. Ἐπειτα δὲ πᾶσα συγκοινωνία ἔπαυσεν αἰφνης· ἡ ἀποικία ἠφανίσθη ἐντελῶς τῷ 1520, ὅτε δὲ οἱ Ἑυρωπαῖοι κατὰ τὸν δέκατον ἑκτον αἰῶνα ἐπανέβησαν εἰς τὴν Γροινλανδίαν, οὐδὲν ἴχνος πλέον ἐσώζετο τῆς ἀρχαίας ἐκείνης ἀποικίας.

Ὁπως συνήθως, ἡ πρώτη ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς ἐγένετο κατὰ σύμπτωσιν ὑπὸ τοῦ Bjarne Herjulf, υἱοῦ ἐνὸς τῶν μετὰ τοῦ Erik ἀποικησάντων εἰς Γροινλανδίαν Ἰσλανδῶν. Ὁ Bjarne εὐρίσκειτο ἐν Νορβηγίᾳ, ὅτε ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀνεχώρησεν ἐξ Ἰσλανδίας. Ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα καὶ μαθὼν τὴν ἀναχώρησιν τοῦ πατρὸς του, ἐπέβη τοῦ πλοίου του καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἀλλὰ μὴ γνωρίζων ἀκριβῶς τὴν γροινλανδικὴν θάλασσαν, καταληφθεὶς δὲ ὑπὸ νηγεμίας καὶ εἰτα ὑπὸ ἐναντίων ἀνέμων, κατήντησεν ἐπὶ τέλους εἰς ἀγνωστὸν τινα χώραν, ἥτις ἦτο ἡ Ἀμερικὴ.

Οὐχὶ καθαρὰ σύμπτωσις, ἀλλὰ συνέπεια ἀκριβῶν ὑπολογισμῶν ἦτο ἡ δευτέρα ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Λέιφ, υἱοῦ τοῦ Erik τοῦ ἐρυθροῦ. Ὁ Λέιφ ἐξέπλευσε κατὰ τὸ ἔτος 1000 μὲ τὸν ὠρισμένον σκοπὸν ν' ἀνακαλύψῃ νέας χώρας, πράγματι δὲ ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ του, διότι ὄχι μόνον ἀνέβη τὴν ὑπὸ τοῦ Bjarne ὀφθεισαν χώραν, ἀλλ' ἀνεκάλυψε καὶ νέαν, ἣν ὠνόμασε Vinland ἥτοι χώρα τοῦ οἴνου. Κατὰ τὸ ἔαρ τοῦ ἔτους 1001 ἐπιστρέψας εἰς τὴν πατρίδα διήγειρε πολλὴν θαυμασμόν διὰ τῶν διηγήσεών του· ἤδη δὲ μετὰ ἐν ἔτος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Thorwald Eriksson ἐξέπλευσε μετὰ τριάκοντα ἀνδρῶν εἰς τὸν νέον ἐκεῖνον κόσμον.

Πάντα ταῦτα μαρτυροῦνται διεξοδικῶς ὑπὸ τῶν ἰσλανδικῶν ἐγγράφων παραδόσεων καὶ ἐπιβεβαιοῦνται προσετι διὰ νεωτέρων ἐν Ἀμερικῇ ἀνακαλύψεων, τῶν ὁποίων τὰς λεπτομερείας παραλείπομεν ἐνταῦθα.

Παράδοξον ἴσως θὰ φανῇ, πῶς ἡ ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον διαρκέσασα ἐπικοινωνία μεταξὺ τῶν Σκανδιναυικῶν χωρῶν, τῆς Γροινλανδίας, καὶ τῆς Ἀμερικῆς ἐπικοινωνία ἔπαυσεν αἰφνης, καὶ πᾶν ἴχνος αὐτῆς ἠφανίσθη ἐπὶ αἰῶνας ὅλους. Ἡ ἐρώτησις αὕτη εἶνε δεδικαίολογημένη, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπάντησις εἶνε εὐκολος. Ἡ ἀνατο-

λικὴ ἀκτὴ τῆς Ἀμερικῆς οὐδέποτε κατὰ κράτος διαρκῶς ὑπὸ εὐρωπαϊῶν ἀποίκων. Ὁ τελευταῖος εἰς Βινλανδίαν πλοῦς, περὶ τοῦ ὁποῦ ὑπάρχουσιν ἐγγραφὰι μαρτυρίαι, ἐγένετο τῷ 1347, ἀκριβῶς δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τούτους (1347—1351) ἐμαίνετο ἐν Ἑυρώπῃ φοβερὰ λοιμώδης νόσος, ἥτις προσέβαλε καὶ τὴν Γροινλανδίαν. Ὁ λοιμὸς ἐδεκάτιζε τοὺς κατοίκους, ἡ ἀποικία διελύθη, καὶ ἔκτοτε δὲν ὑπῆρχε πλέον ἡ ἀνάγκη μεταναστεύσεων. Ἐξ ὧν τούτων τῶν αἰτίων ἡ ἀνακάλυψις τῆς Ἀμερικῆς δὲν ἔσχε περαιτέρω πρακτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἄλλ' ὅτι ὁ Κολόμβος κατάρθωσε νὰ λάβῃ ἀκριβῆ γνώσιν τῶν ταξιδιῶν ἐκείνων τῶν Νορβηγῶν εἰς τὴν Βινλανδίαν, περὶ τούτου φέρει ὁ Anderson ἐν τῇ μνημονευθείσῃ διατριβῇ του τὰς ἐξῆς ἀποδείξεις:

1. Ἐκ μιᾶς ἐπιστολῆς, ἣν ὁ Κολόμβος ἐγραψεν ἰδιοχείρως, ἐξάγεται μετὰ βεβαιότητος ὅτι, ἀποῦ ὠρίμασεν ἐν τῷ νῷ του τὸ σχέδιον τῆς ἀνακαλύψεως νέων χωρῶν πρὸς δυσμῆς, ἐπεχείρησε ταξιδεῖόν τι εἰς τὰ βόρεια τῆς Ἑυρώπης, καθ' ὃ ἐπεσκέφθη καὶ τὴν Ἰσλανδίαν. Τοῦτο συνέβη κατὰ φεβρουάριον τοῦ 1477, καὶ ἐν ταῖς διαλέξεσιν αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ μετ' ἄλλων εὐπαιδευτῶν ἀνδρῶν τῆς Ἰσλανδίας ἐξ ἀπαντος πρέπει νὰ ἤκουσε πολλὰ περὶ τῆς ἀξιοπεριέργου ἀνακαλύψεως τῶν χωρῶν ἐκείνων, τῆς γενομένης ὑπὸ τῶν Νορβηγῶν. Τὰς εἰδήσεις ταύτας δὲν ἤκουσε βεβαίως μετ' ἀδιαφορίας ὁ Κολόμβος, ὁ μέγας γεωγράφος καὶ θαλάσσοπόρος μὲ τὴν ζωερὰν φαντασίαν καὶ τὸ ἐρευνητικὸν πνεῦμα. Ὅτε ὁ Κολόμβος ἐπεσκέφθη τὴν Ἰσλανδίαν ἐν ἔτει 1477, δηλαδὴ 15 ἔτη πρὸ τῆς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου γενομένης ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς, εἶχον παρέλθῃ μόνον 130 ἔτη ἀπὸ τοῦ τελευταίου τῶν Ἰσλανδῶν ταξιδίου εἰς Βινλανδίαν. Ἐξῶν λοιπὸν ἀναμφιβόλως τότε ἀνδρωποῖ, τῶν ὁποίων οἱ πάπποι εἶχον διαπλεύσῃ τὸν ἀτλαντικὸν ὁκεανόν, εἶνε δὲ παντελῶς ἀδύνατον νὰ μὴ ἐπληροφωρήθῃ περὶ πάντων τούτων ὁ ἀνὴρ, ὅστις πάντοτε εἶχε θερμότητην ἀγάπην καὶ ζωηρότατον ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν γεωγραφίαν καὶ τὰ μακρὰ ταξίδια.

2. Ἡ Gudrid, ἡ μήτηρ τοῦ Snorre, τοῦ πρώτου ἐν Ἀμερικῇ γεννηθέντος Ἑυρωπαίου, ἐπεχείρησε μετὰ τὸν θάνατον τοῦ συζύγου τῆς Thorfin ταξιδεῖόν τι εἰς Ῥώμην χάριν προσκυνήσεως. Ἐν Ῥώμῃ εὗχε καλῆς ὑποδοχῆς, καὶ ἐξ ἀπαντος θὰ διηγῆται τὸ πέραν τοῦ ὁκεανοῦ ταξιδεῖόν της καὶ τὰ κατὰ τὴν τριετὴ διαμονὴν της ἐν Βινλανδίᾳ. Οἱ ἐν Ῥώμῃ παρηκολούθουν μετὰ πλείστου ἐνδιαφέροντος πᾶσαν νέαν γεωγραφικὴν ἀνακάλυψιν, καὶ οὐδενὸς κόπου ἐφείδοντο ὅπως συλλέγοι πάντας τοὺς νέους γεωγραφικοὺς χάρτας καὶ πάσας τὰς περὶ ταξιδιῶν διηγήσεις· διότι πᾶσα ἀνακαλυπτομένη νέα χώρα ἦτο ἐπέκτασις τῆς κυριαρχίας τοῦ πάπα, καὶ νέον ἔδαφος πρὸς κήρυξιν τοῦ εὐαγγελίου. Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον λάβῃ ἴσως καὶ πρότερον ἤδη γνώσιν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Βινλανδίας, ἀλλ' ἡ Gudrid ἦτο ἡ πρώτη αὐτοπρόσωπος μάρτυς περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς χώρας ἐκείνης.

3. Ὅτι τὸ Βατικανὸν εἶχε γνώσιν τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Βινλανδίας, ἐξάγεται μετὰ βεβαιότητος ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ πάπας Πασχάλης Β' ἐν ἔτει 1112 διώρισε τὸν Erik Upsi ἐπίσκοπον τῆς Ἰσλανδίας, εἰς Γροινλανδίαν καὶ τῆς Βινλανδίας· καὶ ὁ Erik Upsi ἐγκατεστάθη ἐν Γροινλανδίᾳ τῷ 1121.

4. Ἐκ νεωτέρων ἐρευνῶν φαίνεται ὅτι ὁ Κολόμβος ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ ἓνα χάρτην τῆς Βινλανδίας ἐν τῷ Βατικανῷ. Θὰ ἦτο δὲ παραδοξότατον ἂν δὲν εἶχεν ἀκούσῃ τίποτε περὶ τῆς Ἀμερικῆς ὁ Κολόμβος, ὅστις εἶχε τόσας ναυτικὰς γνώσεις καὶ ἔζη κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀνακαλύψεων, ὅτε ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία, ἡ Πορτογαλία καὶ ἡ Ἰσπανία ἡμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλας ἐν τῇ ἀνακαλύψει νέων χωρῶν.

